

varer omfattes af de danske toldindrømmelser, må man anslå forringelsen af beskyttelsen til at være af ret begrænset størrelsesorden.

Udover de omtalte danske toldindrømmelser omfatter Liste XXII 29 modifikationer af Annecy-bindinger samt en tilbagetrækning af en i Annecy til USA

ydet toldindrømmelse for majsstivelse. 6 af de ovenfor omtalte 124 egentlige toldindrømmelser må betragtes som kompensation for disse modifikationer. Hvilke modifikationer, der er opnået, og de derfor ydede kompensationer vil fremgå af de i bilag III indeholdte modifikationsaftaler med de enkelte lande.

De i det foregående omtalte resultater af Torquay-forhandlingerne må bedømmes på baggrund af, at Torquay-konferencen var den tredje konference af denne art i løbet af 3 $\frac{1}{2}$ år. Forhandlingsmulighederne var i forhold til adskillige lande i alt væsentligt udtømt under tidligere forhandlinger, således at Torquay-aftalerne på mange punkter måtte få karakteren af begrænsede tillæg til de tidligere indgåede aftaler. Denne tendens forstærkedes af den betydelige modvilje, som de højprotektionistiske lande udviste med hensyn til at yde større indrømmelser over for lavtariflande. Det i

Havana-overenskomsten fastslåede princip, at binding af en lav toldsats skal betragtes som tilstrækkelig modydelse for en nedsættelse af en høj toldsats, viste sig derfor næsten umuligt at gennemføre i praksis.

Konferencens største betydning for Danmark er, at den førte til, at Danmarks næstvigtigste handelspartner, Den tyske Forbundsrepublik, bliver kontraherende part i overenskomsten, således at de tyske toldsats for mange af de vigtigste danske eksportvarer i fremtiden ikke kan gøres til genstand for vilkårlige og ensidige forhøjelser.